

Timsah Kıkı İle Hacer

– Serdar102 · 19 Ekim 2023

Timsah Kıkı, Nil Nehri'nin kıyısında dinlenirken, duyduğu çığlıklarla yerinden fırladı. Bir kayanın üstüne çıkıp etrafına bakındı. Bir çocuk akıntıya kapılmış sürüklenirken, karşı kıyıda insanlar koşarak çocuğu izliyordu. Şimşek hızıyla suya dalan Kıkı'nın gözüne son anda insanların birkaç kayıkla açılmakta oldukları takıldı. " Onlar asla çocuğa yetişemezler " diye düşündü. " Çocuğu iyice yüzme öğrenmeden tek başına bırakmak yanlıştır. Eğer bırakırsan su onu yutar. "

Kıkı az sonra çocuğa yetişti ve kocaman ağzını açıp hızla kapadı. Ancak çocuğa zarar vermemiş, sadece gömleğinin yakasından yakalamıştı. Geriye döndü, üç tane kayık geliyordu. Sevindi Kıkı çocuğu kurtarmıştı. Korku dolu gözlerle bakan çocuğa göz kırptı. " Benim adım Kıkı, dedi, ya seninki? " Çocuk gülümsedi: " Benim adımda Hacer, dedi. Sağ ol Kıkı, hayatımı kurtardın. Sana bir can borçluyum. " " Hayır, Hacer, dedi Kıkı, bana can borcun yok. Ben senin hayatını kurtardım, bu doğru ancak karşılık beklemeden yaptım bunu. Borçlu falan da değilsin bana. Ben dünya tatlısı Kıkı'yım, yüreğim sevgiyle çarpar benim, kimse için kötülük düşünmem ben.."

Kıkı'nın konuşması yarıda kaldı, çünkü kalın bir sopa olanca hızıyla başına indi. Kayıklar sonunda yetişmiş ve kayıktakiler kötülük saçıyordu. Sopalar birbiri ardınca başına indikçe gözü döndü. Bana reva mı bu, diye düşündü. Yıllar önce annesinin anlattığı bir hikaye aklına geldi. Bu hikayede, bir ahtapot iki insanı mutlak bir ölümden kurtarıyor, fakat insanlar, ahtapotun başına ödül koyuyordu. Ahtapot, onları yanlışılarıyla baş başa bıraktıktan sonra hedefine ulaşıyor ve denize geri dönüyordu. Şimdi Kıkı'nın yapacağı en doğru iş, onları yanlışılarıyla baş başa bırakmak ve Hacer'i sağ-salim kıyıya ulaştırmaktı. Kıkı, aynen öyle yaptı. Sert bir kuyruk darbesiyle kayıkların arasından sıyrılıp himayesindeki insan evladının kumsala ayak basmasını sağladıktan sonra, gözlerindeki iki damla yaş fark ettirmemeye çalışarak geri döndü. Amacı, olabildiğince uzaklara gidip, bu olayı unutmaktı. Beyinlerinden zeka fışkıran ve en akıllı yaratıklar olduğu iddia edilen insanlar bunlar mıydı? İnsanlar, kim bilir ne yanlışıklar, ne hatalar yapıyorlar da bunları birbirlerine doğrusu budur diye yutturuyorlar mıydı?

Nil Nehri'nin sularına dalarken adının ünlendiğini duyar gibi oldu. Sanki biri " Kıkı..." diye bağıryormuş gibi geldi. Kıkı, bu çağrıyı duymamazlıktan gelmedi. Derinlerden döndü, yüzeye çıktı. Bağırın Hacer'di. Hacer el ediyor, Kıkı, gel buraya, diye bağıryordu. Öfkesini dindirmek için biraz su yuttu. O, hep böyle yapardı; öfkelendiği zaman biraz su yutar, öfkesini dindirirdi. Su genzine mi kaçmıştı ne, öksürdü Kıkı, üç-dört kez öksürdü. Boğazını temizledi ve usulca yüzerek Hacer'in yanına geldi. Hacer, dizlerinin üstüne çöküp, Kıkı'nın boynuna sarıldıktan sonra şunları söyledi: " Canım Kıkı, sen iyi kalpli, temiz yürekli bir timsahsın. İyilik yapayım derken, kötülük buldun, ama her iyilik yapan kötülük bulmaz. Belki şu an için insanların kötü olduğunu düşünüyorsun, gerçekte kötü insanlar var ama iyi insanlar pek çok. İşte, bu iyi insanlardan biri de benim. Ben göğsümü gere gere iyi bir insan olduğumu söylüyorsam, bu durum benim iyi bir insan olduğumun işaretidir ve sen benim iyi bir insan olduğuma inanmak zorundasın. "

Hacer sözlerini aniden kesmişti, bunun bir sebebi olmalıydı. Kıkı hızla geriye döndü. Kayıklar geliyordu. Hacer koşarak kayıkların önüne çıktı. “ Durun, gelmeyin, geri dönün “ diye bağırmaya başladı. Boşuna, her şey boşunaydı. Tüfekli, sopalı, bıçaklı adamlar kayıklardan indiler: “ Durun, Kıkı benim hayatımı kurtardı. Kimseye zararı yok onun, ona zarar vermeyin. İyi yürekli bir timsah o, kendi halinde, kimse için kötülük düşünmüyor. Bırakın gitsin, size ne yaptı? Neden onu öldürmek istiyorsunuz? “ diyerek feryat eden Hacer’in yüzüne gelen sert bir tokat onu yere düşürdü. Elinin tersiyle yüzünü silen Hacer; adamın vurduğu yerin kanadığını görünce son bir gayretle elini Kıkı’ya doğru uzatarak bağırdı ve bayıldı: “ Parçala onları Kıkı, parçala..”

“ Olmasaydı iyi olurdu ama Hacer’in olacakları görmemesi daha iyi oldu. Ne kadar istesek de bazı kötü olayların önüne geçemiyoruz. Ben iyi bir timsahım ama kötülerle bir olma durumuyla karşı karşıya bırakılıyorum. Şu andan itibaren hala iyi düşünceler içinde olmaya devam edersem bu adamlar beni keserler. “

Timsah Kıkı, rakipleriyle istediği yerde, istediği zamanda dövüşmekte kararlıydı. Gerisin geriye dönüp kaçmaya başladı. Amacı, adamları toprağa çekmekti. Toprak üstünde durunca ayakları daha rahat hareket ediyordu. Seri dönüşler yapıyordu. O zaman uzun kuyruğu çok önemli bir silah haline geliyordu. Kıkı, canını kurtarmak için kuyruğunu kullanacaktı. Kıkı, kayalıklar arasında dar bir yer bulup geri döndüğünde bir tüfeğin üstüne çevrildiğini fark etti. Gök gürültüsünü andıran sesin ardından sol gözü karardı, sol gözü görmez oldu. Sağ ön ayağıyla sağ gözünü kapatıp, ileri atıldı. Silahlar birbiri peşi sıra patlıyor, kurşunlar Kıkı’nın sert derisi üstünden sekiyordu. Bu arada Kıkı’nın kuyruğu akıl almaz bir hızla çevresine dehşet saçıyor, vurduğunu deviriyordu. Kıkı yediği onca sopadan sonra geriye gövdesinden ne kalırsa, Nil Nehri’ne ulaştırmak istiyordu. Sonunda, Kıkı, Nil Nehri’ne ulaştı ve derinlere daldı.

Aradan aylar geçti. Kıkı’nın sol gözü görmeye başladı. Kurşun göze girmemiş, yan taraftaki deriyi parçalamıştı. Yara iyileşince göz görmeye başlamıştı. Bir kötü olayla karşılaştı diye Kıkı yaşam çizgisini değiştirmede. Tutturduğu doğru yoldan sapmadı. İyilik, onun temel prensibiydi. Tüm canlı varlıkları seviyordu, çünkü Kıkı’nın kendine saygısı vardı. Kendine saygısı olmayanın başkalarına da saygısı olmazdı. Onlar sorumsuz bir yaşam sürerlerdi yani bedavaya yaşarlardı. Borç alır ödemezler, küfürlü konuşurlar, kalp kırarlar, düşünmeden hareket ederler, günahsız birine durup dururken vururlar, başkalarını kötülerler ve dedikodu yaparlardı. Söyler misiniz bana, bunları hangi kitap doğrular?

SON

Yazan: Serdar Yıldırım

Timsah Kıkı İle Hacer - Serdar Yıldırım - Sıradışı Yayıncılık - Yayın Yılı: 2011 - 16 sayfa